Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
NILS WAHL IŠVADA,
pateikta 2016 m. birželio 7 d.*

Sujungtos bylos C-14/15 ir C-116/15

Europos Parlamentas
prieš

Europos Sąjungos Tarybą

„Ieškinys dėl panaikinimo — Teisinis pagrindas — Policijos ir teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose — Tarybos sprendimai 2014/731/ES, 2014/743/ES, 2014/744/ES ir 2014/911/ES — Automatinis keitimasis informacija — Transporto priemonių registracija — Daktiloskopiniai duomenys — Sprendimų priėmimo procedūra — Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo įsigaliojimo poveikis — Pereinamojo laikotarpio nuostatos — Protokolo Nr. 36 9 straipsnis — Sąvokos „pagrindiniai teisės aktai“ ir „įgyvendinimo priemonės“ — Antrinis teisinis pagrindas — Konsultavimasis su Parlamentu — Valstybės narės arba Komisijos iniciatyva — Balsavimo taisyklės“

1. Šie Europos Parlamento ieškiniai dėl panaikinimo pareikšti dėl keturių sprendimų** (toliau – ginčijami sprendimai), susijusių su ES policijos ir teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose (buvusi ES sutarties VI antraštinė dalis, toliau – trečiasis ramstis), kuriuos Taryba priėmė po Lisabonos sutarties įsigaliojimo. Kaip žinoma, tos sutarties įsigaliojimas padarė didžiulį poveikį institucinei ir teisinei struktūrai, kurioje priimamos su trečiuoju ramsčiu susijusios priemonės: dėl tos sutarties nulemtos „lisabonizacijos“ (pritaikymo prie Lisabonos sutarties) trečiasis ramstis perkeltas į ES viršvalstybinį lygmenį.

2. Siekiant užtikrinti sklandų perėjimą nuo iš esmės tarpvyriausybinės sprendimų priėmimo procedūros prie naujosios ES teisinės sistemos toje srityje, prie Sutarčių pridėtas Protokolas Nr. 36 dėl pereinamojo laikotarpio priemonių. Ginčijami sprendimai priimti remiantis teisės aktu, kuriam taikomas Protokolo Nr. 36*** 9 straipsnis. Remiantis ta nuostata, kol įsigalios Lisabonos sutartis, pagal trečiąjį ramstį priimtų priemonių teisinė galia išlieka tol, kol šie aktai nepanaikinami, neanuliuojami arba iš dalies nepakeičiami.

* Originalo kalba: anglų.

** 2014 m. spalio 9 d. Tarybos sprendimas 2014/731/ES dėl automatinio keitimosi transporto priemonių registracijos duomenimis Maltoje pradžios (OL L 302, 2014, p. 56), 2014 m. spalio 21 d. Tarybos sprendimas 2014/743/ES dėl automatinio keitimosi transporto priemonių registracijos duomenimis su Kipru pradžios (OL L 308, 2014, p. 100), 2014 m. spalio 21 d. Tarybos sprendimas 2014/744/ES dėl automatinio keitimosi transporto priemonių registracijos duomenimis su Estija pradžios (OL L 308, 2014, p. 102) (byla C-14/15) ir 2014 m. gruodžio 4 d. Tarybos sprendimas 2014/911/ES dėl automatinio keitimosi daktiloskopiniais duomenimis Latvijoje pradžios (OL L 360, 2014, p. 28) (byla C-116/15).

*** Prie Sutarčių pridėtas Protokolas dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų. Protokolo 9 straipsnis yra VII antraštinėje dalyje, susijusioje su aktais, priimtais remiantis iki Lisabonos sutarties galiojusios Europos Sąjungos sutarties redakcijos V ir VI antraštinėmis dalimis.

3. Neseniai nagrinėtose bylose Teisingumo Teismas jau išsprendė kelis esminius klausimus, susijusius su tos pereinamojo laikotarpio taisyklės taikymu[****]. Nepaisant to ir glaudaus ryšio tarp šių ieškinių ir ankstesnių bylų, Parlamento pareikštuose ieškiniuose taip pat keliami klausimai, kurių Teisingumo Teismas dar nenagrinėjo, pavyzdžiui, dėl ginčijamų sprendimų pobūdžio, kai sprendimai priimti pagal „hibridinę“ sprendimų priėmimo procedūrą, ir dėl tokios procedūros teisėtumo.

I – Teisinis pagrindas

A – *Svarbios Sutarties nuostatos (iki Lisabonos sutarties)*

4. ES 34 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Taryba imasi priemonių ir skatina bendradarbiavimą taikydama deramą formą ir tvarką, kaip nustatyta šioje antraštinėje dalyje, padėdama siekti Sąjungos tikslų. Tuo tikslu, remdamasi bet kurios valstybės narės arba Komisijos iniciatyva, Taryba vieningai gali:

<…>

c) priimti bet kurio kito pobūdžio sprendimus, atitinkančius šios antraštinės dalies tikslus, išskyrus bet kokį valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų derinimą. Šie sprendimai yra privalomi ir jie nėra tiesiogiai veikiantys; Taryba, spręsdama kvalifikuota balsų dauguma, imasi priemonių šiems sprendimams įgyvendinti Sąjungos lygmeniu;

<…>“

5. ES 39 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Prieš imdamasi kokių nors 34 straipsnio 2 dalies b, c ir d punktuose nurodytų priemonių, Taryba konsultuojasi su Europos Parlamentu. <…>“

B – *Protokolas Nr. 36*

6. Protokolo Nr. 36 9 straipsnyje nustatyta:

„Kol įsigalios Lisabonos sutartis, Sąjungos institucijų, organų ir įstaigų aktų, priimtų remiantis Europos Sąjungos sutartimi, teisinė galia išlieka tol, kol įgyvendinant Sutartis šie aktai nepanaikinami, neanuliuojami arba iš dalies nepakeičiami. Tai taip pat taikoma tarp valstybių narių pagal Europos Sąjungos sutartį sudarytoms konvencijoms.“

[****] 2015 m. balandžio 16 d. sprendimai *Parlamentas* / *Taryba*, C-317/13 ir C-679/13, EU:C:2015:223, ir *Parlamentas* / *Taryba*, C-540/13, EU:C:2015:224; 2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimas *Parlamentas* / *Taryba*, C-363/14, EU:C:2015:579; 2015 m. gruodžio 23 d. Sprendimas *Parlamentas* / *Taryba*, C-595/14, EU:C:2015:847.

C – *Svarbūs sprendimai*

1. Sprendimas 2008/615/TVR*****

7. Sprendimo 2008/615 1 straipsnyje nustatyta:

„Šiuo sprendimu valstybės narės siekia gerinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą tais klausimais, kuriems taikoma Sutarties VI antraštinė dalis, visų pirma institucijų, atsakingų už nusikaltimų prevenciją ir tyrimą, tarpusavio keitimąsi informacija. Todėl šiame sprendime nustatomos taisyklės šiose srityse:

a) nuostatos dėl DNR charakteristikų, daktiloskopinių duomenų ir tam tikrų nacionalinių transporto priemonių registracijos duomenų automatinio perdavimo sąlygų ir procedūros (2 skyrius);

<…>“

8. Sprendimo 2008/615 6 skyriuje išdėstytos bendrosios nuostatos dėl duomenų apsaugos keičiantis informacija pagal šį sprendimą.

9. Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Asmens duomenys neteikiami, kaip numatyta šiame sprendime, kol tokius duomenis teikiančių valstybių narių teritorijų nacionalinėje teisėje nėra įgyvendintos šio skyriaus nuostatos. Taryba vieningai nusprendžia, ar ši sąlyga yra įvykdyta.“

10. Sprendimo 2008/615 33 straipsnyje numatyta:

„Šiam sprendimui įgyvendinti Sąjungos lygiu Taryba kvalifikuota balsų dauguma ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu patvirtina reikalingas priemones.“

2. Sprendimas 2008/616/TVR******

11. Sprendimo 2008/616 20 straipsnyje numatyta:

„1. Taryba priima Sprendimo 2008/615/TVR 25 straipsnio 2 dalyje nurodytą sprendimą remdamasi įvertinimo ataskaita, kuri grindžiama klausimynu.

2. Dėl automatinio keitimosi duomenimis pagal Sprendimo 2008/615/TVR 2 skyrių įvertinimo ataskaitoje taip pat atsižvelgiama į vertinimo vizitą ir bandomąjį sistemos patikrinimą, kurie vykdomi po to, kai atitinkama valstybė narė informuoja Generalinį sekretoriatą pagal Sprendimo 2008/615/TVR 36 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį.

3. Išsamesnė informacija apie procedūrą pateikiama šio sprendimo priedo 4 skyriuje.“

***** 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu ir tarpvalstybiniu nusikalstamumu srityje (OL L 210, 2008, p. 1, ir klaidų ištaisymas OL L 282, 2014 9 26, p. 27).

****** 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas dėl Sprendimo 2008/615/TVR dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu ir tarpvalstybiniu nusikalstamumu srityje, įgyvendinimo (OL L 210, 2008, p. 12, ir klaidų ištaisymas OL L 104, 2011 4 20, p. 46).

3. Ginčijami sprendimai

12. Ginčijamų sprendimų, priimtų remiantis Sprendimu 2008/615 ir Sprendimu 2008/616, 1–3 konstatuojamosiose dalyse paaiškinama:

„(1) pagal Protokolą [Nr. 36] Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų aktų, priimtų prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai, teisinė galia išlieka tol, kol įgyvendinant Sutartis tie aktai nepanaikinami, neanuliuojami arba iš dalies nepakeičiami;

(2) todėl taikytinas Sprendimo [2008/615] 25 straipsnis, ir Taryba turi vieningai nuspręsti, ar valstybės narės yra įgyvendinusios to sprendimo 6 skyriaus nuostatas;

(3) Sprendimo [2008/616] 20 straipsnyje nustatyta, kad Sprendimo [2008/615] 25 straipsnio 2 dalyje nurodyti sprendimai turi būti priimami remiantis įvertinimo ataskaita, kuri grindžiama klausimynu. Kalbant apie automatinį keitimąsi duomenimis pagal Sprendimo [2008/615] 2 skyrių, įvertinimo ataskaita turi būti grindžiama vertinimo vizito ir bandomojo sistemos patikrinimo rezultatais.“

13. Sprendimo 2014/731 1 straipsnyje numatyta:

„Automatinės transporto priemonių registracijos duomenų paieškos srityje Malta visiškai įgyvendino bendrąsias Sprendimo [2008/615] 6 skyriaus nuostatas dėl duomenų apsaugos ir nuo šio sprendimo įsigaliojimo dienos turi teisę gauti bei teikti asmens duomenis pagal to sprendimo 12 straipsnį.“

14. Sprendimo 2014/743 1 straipsnyje numatyta:

„Automatinės transporto priemonių registracijos duomenų paieškos srityje Kipras visiškai įgyvendino bendrąsias Sprendimo [2008/615] 6 skyriaus nuostatas dėl duomenų apsaugos ir nuo šio sprendimo įsigaliojimo dienos turi teisę gauti bei teikti asmens duomenis pagal to sprendimo 12 straipsnį.“

15. Sprendimo 2014/744 1 straipsnyje numatyta:

„Automatinės transporto priemonių registracijos duomenų paieškos srityje Estija visiškai įgyvendino bendrąsias Sprendimo [2008/615] 6 skyriaus nuostatas dėl duomenų apsaugos ir nuo šio sprendimo įsigaliojimo dienos turi teisę gauti bei teikti asmens duomenis pagal to sprendimo 12 straipsnį.“

16. Sprendimo 2014/911 1 straipsnyje numatyta:

„Automatinės daktiloskopinių duomenų paieškos srityje Latvija visiškai įgyvendino bendrąsias Sprendimo [2008/615] 6 skyriaus nuostatas dėl duomenų apsaugos ir nuo šio sprendimo įsigaliojimo dienos turi teisę gauti bei teikti asmens duomenis pagal to sprendimo 9 straipsnį.“

II – Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

17. 2015 m. sausio 14 d. ir kovo 6 d. raštais Parlamentas pagal SESV 263 straipsnio antrą pastraipą pareiškė šiuos ieškinius dėl panaikinimo.

18. 2015 m. balandžio 8 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi dvi bylos buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas. 2015 m. birželio 24 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimais Vokietijos Federacinei Respublikai ir Švedijos Karalystei buvo leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų tose dviejose bylose. Vokietijos vyriausybė, nors gavo leidimą įstoti į bylą, pastabų nepateikė.

19. Savo ieškiniuose Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamus sprendimus,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

20. Taryba, palaikoma Švedijos vyriausybės, Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti ieškinius kaip nepagrįstus, kiek jie susiję su pirmuoju ieškinio pagrindu (teisinis pagrindas) ir antrojo ieškinio pagrindo pirma dalimi ir pirmaisiais dviem antros dalies elementais (procedūriniai reikalavimai). Dėl antrojo ieškinio pagrindo antros dalies trečiojo elemento (konsultavimasis su Parlamentu) Taryba palieka klausimą spręsti Teisingumo Teismui,

— arba, jeigu Teisingumo Teismas panaikintų ginčijamus sprendimus, palikti galioti ginčijamų sprendimų padarinius, kol tie sprendimai galės būti pakeisti naujais,

— priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

21. Remiantis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio 2 dalimi, posėdis nebuvo surengtas.

III – Analizė

A – *Preliminarios pastabos*

22. Šiais ieškiniais dėl panaikinimo Parlamentas ginčija Tarybos priimtų ginčijamų sprendimų teisėtumą. Tais sprendimais iš esmės nustatyta, kad tam tikros valstybės narės įgyvendino bendrąsias nuostatas dėl duomenų apsaugos, išdėstytas Sprendimo 2008/615 6 skyriuje, ir nuo tam tikros datos joms leidžiama gauti ir teikti duomenis, kuriems taikomas Sprendimas 2008/615. Paprastai tariant, praktinė ginčijamų sprendimų pasekmė tokia, kad tam tikros valstybės narės gali prisijungti prie sistemos, kurioje keičiamasi duomenimis apie DNR analites, daktiloskopiniais duomenimis (pirštų atspaudai) ir tam tikrais nacionaliniais transporto priemonių registracijos duomenimis*******.

23. Visų pirma Parlamentas tvirtina, jog kiekvienu atveju Taryba rėmėsi netinkamu teisiniu pagrindu. Be to, jo teigimu, vykstant šių sprendimų priėmimo procedūrai pažeisti tam tikri procedūriniai reikalavimai.

24. Taryba savo ruožtu mano, jog atsižvelgiant į Protokolo Nr. 36 9 straipsnį ginčijami sprendimai patvirtinti remiantis tinkamu teisiniu pagrindu: Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalimi. Nors daugelį Parlamento pateiktų argumentų, susijusių su procedūriniais reikalavimais, Taryba ginčija, ji sutinka, kad per sprendimų priėmimo procedūrą turėjo konsultuotis su Parlamentu.

25. Kad galėtų priimti sprendimą dėl Parlamento pareikštų ieškinių, Teisingumo Teismas turi nustatyti, be kita ko, ginčijamų sprendimų *pobūdį*, dėl kurio šalys nesutaria. Tas klausimas labai reikšmingas tam, kaip turi būti nagrinėjamas SESV 277 straipsnyje nustatytas ir Parlamento pateiktas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, susijęs su Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalimi, ir antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su procedūrinių reikalavimų pažeidimu.

******* Ta sistema buvo pirmiausia sukurta vadinamąja Priumo sutartimi. Kai kurios tos tarptautinės sutarties nuostatos vėliau įtrauktos į ES teisę Sprendimu 2008/615.

B – *Teisinis pagrindas*

26. Pirmuoju ieškinio pagrindu Parlamentas teigia, kad priimdama ginčijamus sprendimus Taryba rėmėsi netinkamu teisiniu pagrindu. Savo teiginį Parlamentas pagrindžia keliais argumentais.

27. Viena vertus, jis tvirtina, jog Taryba turėjo remtis SESV nustatytu teisiniu pagrindu. Parlamento teigimu, taip reikėjo elgtis todėl, kad ginčijami sprendimai yra pagrindiniai teisės aktai, kaip ir Sprendimas 2008/615, tad turėjo būti priimti remiantis tuo pačiu teisiniu pagrindu kaip minėtasis sprendimas, atsižvelgiant į Lisabonos sutartimi padarytus pakeitimus. Jo nuomone, reikėjo taikyti SESV 82 straipsnio 1 dalies d punktą ir 87 straipsnio 2 dalies a punktą.

28. Kita vertus, tos institucijos manymu, jeigu būtų nuspręsta, kad ginčijami sprendimai yra ne pagrindiniai teisės aktai, o Sprendimo 2008/615 įgyvendinimo priemonės, Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalis bet kuriuo atveju būtų neteisėtas antrinis teisinis pagrindas. Taip, Parlamento nuomone, yra todėl, kad toje nuostatoje įtvirtinta sprendimų priėmimo procedūra nesuderinama su pirminės teisės nuostatomis (ES 34 straipsnio 2 dalies c punktu, taikomu kartu su ES 39 straipsnio 1 dalimi), kurios galiojo tuo metu, kai buvo priimtas Sprendimas 2008/615.

29. Prieš darant išvadą dėl pirmojo ieškinio pagrindo reikia apsvarstyti kitus du klausimus. Pirmasis susijęs su Protokolo Nr. 36 9 straipsniu, antrasis – su ginčijamų sprendimų pobūdžiu.

1. Protokolo Nr. 36 9 straipsnis

30. Dėl pirmojo ieškinio pagrindo Parlamentas teigia, jog Protokolo Nr. 36 9 straipsnis taikytinas tik esminiams aktams, o ne aktams, kuriais nustatomi procedūriniai reikalavimai dėl kitų priemonių priėmimo. Parlamento teigimu, dėl to Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalis negali būti savarankiškas teisinis pagrindas ginčijamiems sprendimams priimti.

31. Šį klausimą Teisingumo Teismas jau nagrinėjo anksčiau ir nusprendė, kad Protokolo Nr. 36 9 straipsnis, jei būtų aiškinamas ribotai, netektų praktinio poveikio. Taip ir būtų buvę pripažinus, jog ta nuostata tiesiog reiškia, kad policijos ir teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose aktai nenustoja galioti savaime, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai[********]. Iš tiesų nereikėtų pamiršti, jog Protokolo Nr. 36 9 straipsnį reikėtų aiškinti taip, kad juo ketinama, be kita ko, užtikrinti, kad policijos ir teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje priimti teisės aktai galėtų ir toliau būti taikomi veiksmingai, nepaisant tokio bendradarbiavimo institucinės struktūros pokyčių[*********]. Tad teisės aktai, kurie yra tinkamai priimti pagal ES sutartį iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo ir kuriais nustatomos kitų priemonių priėmimo taisyklės, ir toliau turi teisinį poveikį[**********].

32. Taigi pagal Protokolo Nr. 36 9 straipsnį Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalies (ir kartu Sprendimo 2008/615 33 straipsnio) poveikis išlaikomas net panaikinus ES 34 straipsnį (kuriuo remiantis buvo priimtas Sprendimas 2008/615). Tai taip pat reiškia, jog 25 straipsnio 2 dalyje (ir 33 straipsnyje) nustatyti procedūriniai reikalavimai ir toliau egzistuoja ir yra veiksmingi, neatsižvelgiant į per tą laiką įvykusius Europos Sąjungos konstitucinės sandaros pokyčius.

33. Vis dėlto išlieka klausimas, ar ginčijami sprendimai yra pagrindiniai teisės aktai, kaip teigia Parlamentas, ar įgyvendinimo priemonės, kaip tvirtina Taryba.

******** 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-317/13 ir C-679/13, EU:C:2015:223, 56 punktas.

********* 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-540/13, EU:C:2015:224, 44 punktas.

********** 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-317/13 ir C-679/13, EU:C:2015:223, 57 punktas.

2. Ginčijamų sprendimų pobūdis

34. Parlamentas tvirtina, jog ginčijami sprendimai yra pagrindiniai teisės aktai, o ne įgyvendinimo priemonės. Šiuo klausimu Parlamentas pažymi, jog pagal Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą ginčijami sprendimai Taryboje turėjo būti priimti vienbalsiai. Kai buvo priimamas Sprendimas 2008/615, ES 34 straipsnio 2 dalies c punkte buvo numatytos dvi atskiros pagrindinių teisės aktų ir įgyvendinimo priemonių priėmimo procedūros: Tarybos vienbalsiškumo reikėjo tik dėl pagrindinių teisės aktų. Be to, Parlamentas svarbiu laiko faktą, kad Sprendimo 2008/615 33 straipsnyje numatytas savarankiškas pagrindas įgyvendinimo priemonėms tvirtinti. Nepaisydama tos nuostatos, Taryba nusprendė netvirtinti ginčijamų sprendimų tuo pagrindu. Atsižvelgiant į tokį pasirinkimą, ginčijamų sprendimų negalima laikyti įgyvendinimo priemonėmis; jie laikytini pagrindiniais teisės aktais, kaip Sprendimas 2008/615. Be to, ginčijamų sprendimų antraštėse nėra žodžio „įgyvendinimo“, tad ir dėl to ginčijami sprendimai faktiškai yra pagrindiniai teisės aktai. Parlamento nuomone, ginčijamais sprendimais papildomas Sprendimas 2008/615 – į jį įtraukiamos nuostatos dėl datos, nuo kurios valstybėms narėms leidžiama prisijungti prie automatinio keitimosi duomenimis sistemos.

35. Taryba teigia, kad pagal Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalį ji gali naudotis įgyvendinimo įgaliojimais, tad ginčijami sprendimai yra įgyvendinimo priemonės. Tarybos manymu, 25 straipsnio 2 dalies formuluotė ir faktas, kad vienintelis ginčijamų sprendimų tikslas – įgyvendinti Sprendimo 2008/615 tikslus, aiškiai rodo, jog ginčijami sprendimai yra įgyvendinimo priemonės. Tarybos nuomone, Parlamento argumentuose neatsižvelgiama į nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią procedūra priklauso nuo teisinio pagrindo, o ne atvirkščiai.

36. Kaip paaiškinsiu toliau, Parlamento pateikti argumentai manęs neįtikina.

37. Teisingumo Teismo praktika padeda suprasti skirtumą tarp „pagrindinių teisės aktų“ ir „įgyvendinimo priemonių“. Pagrindiniai teisės aktai yra teisės aktų leidėjo prerogatyva, nes jais nustatomos su atitinkamu dalyku susijusios taisyklės ir dėl to jie susiję su politiniais sprendimais. Tokių esminių taisyklių negalima deleguoti********** . Iš teismo praktikos taip pat matyti, kad tokie esminiai elementai turi būti nustatomi remiantis objektyviais veiksniais, kuriuos gali patikrinti teismas, ir atsižvelgiant į atitinkamos srities charakteristikas ir ypatybes*********** . Taip pat reikėtų atsižvelgti į teisėkūros aplinkybes************ .

38. Sprendimo 2008/615 konstatuojamosiose dalyse nurodyta, kad jo tikslas – į Europos Sąjungos teisės sistemą perkelti Priumo sutarties************ nuostatų esmę. Kalbant konkrečiau, tas sprendimas skirtas valstybių narių kompetentingų institucijų keitimuisi informacija, siekiant nustatyti ir tirti nusikalstamas veikas, pagerinti.

39. Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog asmens duomenų teikti negalima, kol nacionalinėje teisėje nebus įgyvendintos duomenų apsaugos nuostatos ir Taryba vienbalsiai dėl kiekvienos valstybės narės ir kiekvienos duomenų, kuriais keičiamasi, kategorijos (DNR analičių, daktiloskopinių duomenų, transporto priemonių registracijos duomenų) nenuspręs, ar ši sąlyga įvykdyta. Pagal Sprendimo 2008/616 20 straipsnį Taryba tokį sprendimą priima remdamasi vertinimo ataskaita, kurią rengia valstybių narių, kurios jau naudojasi sistema, ekspertai. Ataskaitoje taip pat

********** 2012 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-355/10, EU:C:2012:516, 63–65 punktai ir juose nurodyta teismo praktika.

********** 2012 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-355/10, EU:C:2012:516, 67 ir 68 punktai. Taip pat žr. 2014 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Komisija* / *Parlamentas ir Taryba*, C-43/12, EU:C:2014:298, 29 punktą ir 2013 m. spalio 22 d. Sprendimo *Komisija* / *Taryba*, C-137/12, EU:C:2013:675, 52 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką.

*********** 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija* / *Parlamentas ir Taryba*, C-411/06, EU:C:2009:518, 64 ir 65 punktai.

************ Žr. šios išvados 7 išnašą.

atsižvelgiama į klausimyną, vertinimo vizitą ir bandomąjį duomenų bazės patikrinimą. Remiantis ataskaita, galima padaryti išvadą dėl to, ar valstybės narės įgyvendino duomenų apsaugos sistemą ir techninius ir teisinius reikalavimus, kad būtų galima atlikti automatinę paiešką ir gauti duomenis iš kitų valstybių narių, ir ar duomenų bazė suderinama su kitų valstybių narių duomenų bazėmis.

40. Atsižvelgiant į tai, ginčijamais sprendimais iš esmės i) nustatoma, kad tam tikros valstybės narės sėkmingai baigė preliminaraus vertinimo etapą, kaip nurodyta Sprendimo 2008/616 20 straipsnyje, ir ii) remiantis ta išvada nuo tam tikros datos valstybėms narėms leidžiama prisijungti prie automatinio keitimosi duomenimis sistemos.

41. Nors ginčijami sprendimai yra būtinas etapas, kad būtų galima keistis informacija, tai nereiškia, jog jie yra pagrindiniai teisės aktai, kaip pats Sprendimas 2008/615. Mano nuomone, negalima teigti, jog ginčijamų sprendimų turinys daro poveikį politiniams sprendimams, susijusiems su keitimosi informacija sistemos įgyvendinimu.

42. Be to, kaip teisingai pažymi Taryba, procedūra, kurios reikėtų laikytis, priklauso nuo teisinio pagrindo, o ne atvirkščiai**********. Šiuo požiūriu nesu tikras, kad iš Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje aprašytos procedūros galima daryti plataus masto išvadas.

43. Be to, jeigu būtų pritarta Parlamento pozicijai, tai reikštų, jog kiekvieną sykį, kai valstybė narė baigia preliminarų vertinimą ir bandomąjį etapą, būtinus norint keistis informacija, kaip numatyta Sprendime 2008/615, teisės aktų leidėjui tektų spręsti, ar įgyvendintos to sprendimo 6 skyriuje minėtos duomenų apsaugos priemonės, ir patvirtinti, kad atitinkamai valstybei narei galima leisti susipažinti su duomenimis, kuriems taikomas Sprendimas 2008/615. Man atrodo, kad, pagrindinio teisės akto sąvoką aiškinant taip plačiai, įgyvendinimo aprėptis būtų sumažinta taip, kad jo beveik neliktų.

44. Galiausiai Parlamentas nepateikė jokių įtikinamų argumentų, paaiškinančių, kaip ginčijamus sprendimus galima būtų laikyti savarankiškais sprendimais, kurių tikslas vienaip ar kitaip skirtųsi nuo Sprendimo 2008/615 tikslo. Kaip tik, kaip jau paaiškinta, tie sprendimai yra neatsiejama ir būtina Sprendimo 2008/615 tikslų įgyvendinimo procedūros dalis. Turint tai omenyje, aplinkybė, kad nepaminėtas žodis „įgyvendinimo“, mano nuomone, negali reikšti, jog ginčijami sprendimai yra pagrindiniai teisės aktai.

45. Todėl darytina išvada, kad ginčijami sprendimai yra įgyvendinimo priemonės ir kad šiam teiginiui prieštaraujančius Parlamento argumentus reikia atmesti. Taip pat turi būti atmesti argumentai, kad ginčijamų sprendimų negalima pagrįsti Sprendimu 2008/615 ir kad jie turėjo būti pagrįsti galiojančiomis SESV nuostatomis.

46. Atsižvelgdamas į šią išvadą, dabar išnagrinėsiu neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, kurį Parlamentas pateikė dėl Sprendimo 2008/65 25 straipsnio 2 dalies.

3. Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalies teisėtumas

47. Parlamentas teigia, jog Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta ES 34 straipsnio 2 dalies c punkte nenumatyta supaprastinta procedūra, kuriai reikia išankstinės valstybės narės arba Komisijos iniciatyvos ir konsultacijų su Parlamentu, kad būtų priimti pagrindiniai teisės aktai. Net jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, jog ginčijami sprendimai yra įgyvendinimo priemonės, Parlamento teigimu, Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje aprašyta procedūra skiriasi nuo tos,

********** Žr., be kita ko, 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-130/10, EU:C:2012:472, 80 punktą ir 2014 m. birželio 24 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-658/11, EU:C:2014:2025, 57 punktą.

kuri yra nurodyta ES 34 straipsnio 2 dalies c punkte: taip būtų ne tik todėl, kad pagal 25 straipsnio 2 dalį nereikalaujama išankstinės valstybės narės arba Komisijos iniciatyvos arba konsultacijų su Parlamentu, bet ir todėl, kad pagal tą nuostatą Taryba turi priimti sprendimą vienbalsiai. Tad ginčijamus sprendimus reikėtų panaikinti dėl Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalies neteisėtumo.

48. Taryba tvirtina, jog atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktiką********** Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalies teisėtumu nereikėtų abejoti vien todėl, kad toje nuostatoje pasirinkti akivaizdžiai netinkami terminai. Tarybos nuomone, prieštaringa nuostata gali būti suderinama su atitinkamomis ES sutarties nuostatomis (ES 34 straipsnio 2 dalies c punktu, taikomu kartu su ES 39 straipsnio 1 dalimi), net jeigu joje nepaminėtos konsultacijos su Parlamentu ir nenurodyti įvairūs procedūros etapai, kuriais užtikrinama, kad valstybė narė prisijungtų prie Sprendimu 2008/615 sukurtos sistemos.

49. Šiuo klausimu Taryba laikosi savo nuomonės, kad ginčijami sprendimai yra įgyvendinimo priemonės, ir pažymi, jog bet kuriuo atveju pagal ES 34 straipsnio 2 dalies c punktą tam, kad būtų priimtos įgyvendinimo priemonės, nereikalaujama išankstinės Komisijos arba valstybės narės iniciatyvos. Be to, kalbant apie reikalavimą konsultuotis su Parlamentu, tai, kad toks reikalavimas aiškiai nenustatytas, nieko nelemia, nes nuostatą vis dėlto galima nuosekliai išaiškinti remiantis Teisingumo Teismo praktika.

50. Galiausiai Taryba nagrinėja vienbalsiškumo reikalavimą, nustatytą
Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje. Jos teigimu, dėl sprendimo formuluotės „vieningai nusprendžia“, o ne „priima sprendimą vienbalsiai“ lieka tam tikra aiškinimo laisvė, tad reikia atsižvelgti į kontekstą, kuriame taikoma ši nuostata, ir jos tikslus. Tarybos nuomone, vienbalsiškumo sprendimų priėmimo procedūroje reikalavimas apima du atskirus etapus. Pirma, valstybės narės vieningai įsitikina (remdamosi atliktų preliminarių vertinimų rezultatais, žr. šios išvados 39 punktą) dėl to, ar tam tikra valstybė narė sėkmingai perėjo vertinimą. Atsižvelgiant į keitimosi duomenimis sistemos struktūrą, pagal kurią valstybės narės gali tiesiogiai jungtis prie kitų valstybių narių nacionalinių duomenų bazių, sėkmingam preliminarių vertinimų rezultatui būtinai reikia kiekvienos valstybės narės pritarimo. Antra, oficialus sprendimas dėl valstybės narės įtraukimo ir datos, nuo kurios gali prasidėti duomenų mainai, priimamas kvalifikuota balsų dauguma. Pagal Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalį, Tarybos teigimu, tie du etapai sujungiami į vieną sprendimą.

51. Kaip pripažįsta abi šalys, itin svarbu, kad Sutartyse būtų įtvirtintos taisyklės, kuriomis nustatoma, kaip ES institucijos priima sprendimus. Tos taisyklės nėra valstybių narių arba ES institucijų diskrecija. Be to, negalima nustatyti antrinių teisinių pagrindų, kuriais būtų sugriežtinamos ar sušvelninamos Sutartyse numatytos taisyklės**********. Šis svarbus principas taip pat susijęs su įgyvendinimo priemonių priėmimu**********.

52. Taip pat reikėtų priminti, jog ES priemonės teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į priimant atitinkamą sprendimą buvusias faktines ir teisines aplinkybes**********.

********** 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimas *Parlamentas* / *Taryba*, C-317/13 ir C-679/13, EU:C:2015:223, ir Sprendimas *Parlamentas* / *Taryba*, C-540/13, EU:C:2015:224.

********** 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-317/13 ir C-679/13, EU:C:2015:223, 42 punktas ir 2008 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-133/06, EU:C:2008:54, 54–56 punktai.

********** 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-317/13 ir C-679/13, EU:C:2015:223, 43 punktas.

********** Žr., be kita ko, 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-317/13 ir C-679/13, EU:C:2015:223, 45 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką.

53. Jau padariau išvadą, kad ginčijamus sprendimus reikėtų laikyti įgyvendinimo priemonėmis. Atitinkamai Sprendimo 2008/615 25 straipsnio teisėtumą reikėtų vertinti atsižvelgiant į nuostatas, kuriomis to sprendimo priėmimo metu buvo reglamentuojamas trečiojo ramsčio įgyvendinimo priemonių priėmimas: ES 34 straipsnio 2 dalies c punktą ir ES 39 straipsnio 1 dalį**********. Pagal šias nuostatas Taryba gali kvalifikuota balsų dauguma ir pasikonsultavusi su Parlamentu priimti priemones, būtinas trečiojo ramsčio įgyvendinimo sprendimams.

54. Pagal Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalį nereikalaujama Komisijos arba valstybės narės iniciatyvos arba to, kad toje nuostatoje būtų įtvirtinta Tarybos pareiga konsultuotis su Parlamentu. Be to, nustatant reikalavimą Tarybai priimti sprendimą vienbalsiai, nukrypstama nuo ES 34 straipsnio 2 dalies c punkto.

55. Nors Tarybai pritariu, jog Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalį galima suderinti su ES 34 straipsnio 2 dalies c punktu ir 39 straipsnio 1 dalimi dėl iniciatyvos********** ir konsultavimosi su Parlamentu********** klausimų, nesu tikras, kad tas pats pasakytina apie vienbalsiškumo reikalavimą Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje. Tuo reikalavimu aiškiai nukrypstama nuo ES 34 straipsnio 2 dalies c punkto, kuriame numatomas įgyvendinimo priemonių priėmimas kvalifikuota balsų dauguma.

56. Taryba teisingai tvirtina, kad aiškinant nuostatą reikia atsižvelgti į jos tikslus ir teisinį kontekstą**********. Be to, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog nuostatą reikia aiškinti, jei įmanoma, taip, kad nebūtų daromas poveikis jos galiojimui**********. Tačiau šių aiškinimo principų negalima pernelyg išplėsti, ypač tais atvejais, kai kyla rizika kitam itin svarbiam principui, t. y. principui, kad Sutartyse nustatoma sprendimų priėmimo procedūra (žr. šios išvados 51 punktą)**********.

57. Pirmiausia pažymėtina, jog Taryba yra nusprendusi, kad vienbalsiškumo reikalavimą Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje reikėtų suprasti kaip susijusį su dviejų etapų sprendimų priėmimo procedūra, po kurios priimamas *vienas* sprendimas, ir kad vienbalsiškumo reikalavimas taikomas tik pirmajam preliminariam etapui. Oficialus sprendimas priimamas kvalifikuota balsų dauguma. Jeigu būtų pritarta Tarybos siūlomam to straipsnio aiškinimui, ta nuostata *de facto* taptų antriniu teisiniu pagrindu, kuriuo būtų keičiamos Sutartyje nustatytos taisyklės. Taip yra todėl, kad, kaip paaiškino Taryba, per dviejų etapų procedūrą priimamas *vienas* sprendimas, kuris reiškia, kad kvalifikuotos balsų daugumos reikalavimas taptų tik teorinis ir kad Taryba faktiškai priimtų įgyvendinimo aktą vienbalsiai.

********** Šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-317/13 ir C-679/13, EU:C:2015:223, 45 punktą; Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-540/13, EU:C:2015:224, 35 punktą ir 2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-363/14, EU:C:2015:579, 59 punktą.

********** Dėl įgyvendinimo priemonių Teisingumo Teismas yra patvirtinęs, jog pagal ES 34 straipsnio 2 dalies c punktą nereikalaujama Komisijos arba valstybės narės iniciatyvos; žr. 2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-363/14, EU:C:2015:579, 58–67 punktus.

********** Byloje, kurioje nagrinėtas panašus neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, Teisingumo Teismas nusprendė, jog, aiškinant šią nuostatą kartu su ES 39 straipsnio 1 dalimi (pagal kurią turi būti konsultuojamasi su Parlamentu), dėl to, kad nagrinėjamoje nuostatoje nenurodyta, jog su Parlamentu turi būti konsultuojamasi, nereiškia, kad nuostata neteisėta; žr. 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-317/13 ir C-679/13, EU:C:2015:223, 47–50 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką.

********** 2015 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Rosselle*, C-65/14, EU:C:2015:339, 43 punktas ir jame nurodyta teismo praktika.

********** 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-317/13 ir C-679/13, EU:C:2015:223, 49 punktas ir jame nurodyta teismo praktika.

********** 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-317/13 ir C-679/13, EU:C:2015:223, 43 punktas ir 2008 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-133/06, EU:C:2008:54, 54–56 punktai.

58. Be to, atsižvelgiant į tai, kad Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje aiškiai nustatyta, jog turi būti balsuojama vieningai, mano nuomone, neįmanoma nuosekliai aiškinant šią nuostatą suprasti, kad sprendimui priimti būtina „kvalifikuota balsų dauguma“. Toks aiškinimas akivaizdžiai prieštarautų Sprendimo 2008/615********** 25 straipsnio 2 dalies formuluotei.

59. Norėčiau pateikti tokią paskutinę pastabą. Suprantu Tarybos argumentus, kodėl kiekviena valstybė narė, norėdama priimti įgyvendinimo sprendimą, turi laikytis *išankstinės sąlygos*, t. y. įsitikinti, jog prie sistemos norinti prisijungti valstybė narė sėkmingai perėjo preliminaraus vertinimo etapą. Tačiau tai negali reikšti, kad Taryba galėtų priimti įgyvendinimo sprendimą pagal Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalį, nes ta nuostata, pagal kurią reikalaujama balsuoti vieningai, yra neteisėtas antrinis teisinis pagrindas. Kaip teisingai pažymėjo Parlamentas, Sprendime 2008/615 yra dar viena nuostata, t. y. 33 straipsnis, pagal kurį Taryba gali imtis priemonių, kurios gali būti būtinos tam sprendimui įgyvendinti.

60. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, darau išvadą, jog Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūra skiriasi nuo ES 34 straipsnio 2 dalies c punkte numatytos procedūros ir todėl Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalis yra neteisėtas antrinis teisinis pagrindas. Darytina išvada, jog pirmajam Parlamento ieškinio pagrindui reikėtų visiškai pritarti, o ginčijamus sprendimus – panaikinti.

61. Jeigu Teisingumo Teismas man nepritartų ir nuspręstų, jog pirmasis Parlamento ieškinio pagrindas turėtų būti atmestas, apsvarstysiu antrąjį Parlamento ieškinio pagrindą, susijusį su esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu.

C – *Esminiai procedūriniai reikalavimai*

62. Teikdamas antrąjį ieškinio pagrindą, Parlamentas pakartoja, jog ginčijami sprendimai turėjo būti priimti remiantis SESV 82 straipsnio 1 dalies d punktu ir 87 straipsnio 2 dalies a punktu. Šį klausimą jau aptariau.

63. Be to, Parlamento teigimu, ginčijamų sprendimų priėmimo procedūra nesuderinama su ES 34 straipsnio 2 dalimi dėl trijų priežasčių. Kartu taikant ES 34 straipsnio 2 dalį ir 39 straipsnio 1 dalį nustatoma tokia procedūra: Taryba priima sprendimą vienbalsiai (arba kvalifikuota balsų dauguma, jei tai įgyvendinimo aktai) Komisijos arba valstybės narės iniciatyva ir pasikonsultavusi su Parlamentu. Taryba šios tvarkos nesilaikė.

64. Taryba tvirtina, jog pagrindinis Parlamento argumentas pagrįstas klaidingu tinkamo ginčijamų sprendimų teisinio pagrindo suvokimu. Taryba priduria, jog teisėtai priėmė ginčijamus sprendimus pagal Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalį, pagal kurią reikalaujamas Tarybos vienbalsiškumas, bet nėra iniciatyvos arba konsultavimosi su Parlamentu reikalavimo. Tačiau Taryba taip pat pripažįsta, jog, atsižvelgdama į Teisingumo Teismo sprendimą *Parlamentas / Taryba*********, ji turėjo pasikonsultuoti su Parlamentu prieš priimdama ginčijamus sprendimus.

65. Atsižvelgiant į pirmiau pateiktą Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalies teisėtumo analizę, tereikia pažymėti tai, kas nurodyta toliau.

********** Čia būtų galima išskirti šios išvados 22 išnašoje aprašytą situaciją, kai nagrinėjamoje nuostatoje *nutylėtas* faktas, kad reikia konsultuotis su Parlamentu; plg. 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimą *Parlamentas / Taryba*, C-317/13 ir C-679/13, EU:C:2015:223.

********** 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo, C-540/13, EU:C:2015:224, 53 punktas.

66. Kaip pripažįsta Taryba, ji turėjo pasikonsultuoti su Parlamentu. Jeigu su Parlamentu nesikonsultuota, sprendimai būtinai turi būti panaikinti**********. Priimdama ginčijamus sprendimus vienbalsiai, Taryba taip pat pažeidė ES 34 straipsnio 2 dalies c punkte nustatytas balsavimo taisykles. Tačiau Parlamento argumentą dėl su antruoju ieškinio pagrindu susijusio iniciatyvos reikalavimo reikia atmesti. Taip yra todėl, kad, kaip jau paaiškinta, pagal 34 straipsnio 2 dalies c punktą išankstinės valstybės narės arba Komisijos iniciatyvos nereikalaujama.

67. Taigi darau išvadą, jog antrajam Parlamento ieškinio pagrindui taip pat reikia pritarti. Todėl ginčijami sprendimai turi būti panaikinti.

D – *Ginčijamų sprendimų padariniai*

68. Taryba ir Švedijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo palikti galioti ginčijamų sprendimų padarinius, jeigu tie sprendimai būtų panaikinti pagal SESV 264 straipsnio 2 dalį. Parlamentas tam prašymui neprieštarauja.

69. Jau padariau išvadą, kad ginčijamus sprendimus reikėtų panaikinti. Tačiau jeigu tie sprendimai būtų panaikinti nenumatant palikti galioti jų padarinių, tai neabejotinai turėtų svarbią įtaką tarpvalstybiniam bendradarbiavimui kovojant su terorizmu, sunkiais nusikaltimais ir neteisėta migracija. Iš tiesų dėl to gerokai sumažėtų teisėsaugos institucijų (ir valstybėse narėse, su kuriomis susiję ginčijami sprendimai, ir kitose dalyvaujančiose valstybėse narėse) galimybės susipažinti su DNR analičių, pirštų atspaudų ir transporto priemonių registracijos duomenimis. Šiuo požiūriu *ne*palikus galioti ginčijamų sprendimų padarinių kiltų pavojus viešosios tvarkos palaikymui ir būtų pakenkta tarpvalstybinio bendradarbiavimo šioje srityje veiksmingumui**********. Mat panaikinus ginčijamus sprendimus neliktų atitinkamų valstybių narių bendradarbiavimo pagrindo. Mano nuomone, tai pakankama priežastis, kad būtų palikti galioti ginčijamų sprendimų padariniai, kol bus priimti šiuos sprendimus pakeičiantys nauji teisės aktai. Be to, turiu pažymėti, jog Parlamentas, nors ir siekia panaikinti ginčijamus sprendimus, neginčija sprendimo tikslo arba turinio.

70. Todėl, mano nuomone, reikia palikti galioti ginčijamų sprendimų padarinius tol, kol įsigalios šiuos sprendimus pakeičiantys nauji aktai.

IV – Išlaidos

71. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Šiose dviejose bylose Parlamentas reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas, o Taryba bylas pralaimėjo.

72. Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį įstojusios į bylas valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Taigi Vokietijos Federacinė Respublika ir Švedijos Karalystė kiekviena padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

********** Žr. neseniai priimto 2015 m. gruodžio 23 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-595/14, EU:C:2015:847, 35–43 punktus.

********** Taip pat žr. 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-540/13, EU:C:2015:224, 61–64 punktus ir 2015 m. gruodžio 23 d. Sprendimo *Parlamentas* / *Taryba*, C-595/14, EU:C:2015:847, 45–49 punktus.

V – Išvada

73. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Teisingumo Teismui siūlau:

— panaikinti keturis ginčijamus sprendimus: 2014 m. spalio 9 d. Tarybos sprendimą 2014/731/ES dėl automatinio keitimosi transporto priemonių registracijos duomenimis Maltoje pradžios, 2014 m. spalio 21 d. Tarybos sprendimą 2014/743/ES dėl automatinio keitimosi transporto priemonių registracijos duomenimis su Kipru pradžios, 2014 m. spalio 21 d. Tarybos sprendimą 2014/744/ES dėl automatinio keitimosi transporto priemonių registracijos duomenimis su Estija pradžios ir 2014 m. gruodžio 4 d. Tarybos sprendimą 2014/911/ES dėl automatinio keitimosi daktiloskopiniais duomenimis Latvijoje pradžios,

— palikti galioti ginčijamų sprendimų padarinius, kol įsigalios šiuos sprendimus pakeičiantys nauji aktai,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas,

— nurodyti Vokietijos Federacinei Respublikai ir Švedijos Karalystei kiekvienai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.